LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS **NUTARTIS**

2022 m. liepos 28 d. Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Alės Bukavinienės (kolegijos pirmininkė), Artūro Driuko ir Jūratės Varanauskaitės,

susipažinusi su 2022 m birželio 21 d. paduotu ieškovės uždarosios akcinės bendrovės "Sauda" kasaciniu skundu dėl Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2022 m. balandžio 21 d. sprendimo peržiūrėjimo,

Ieškovė UAB "Sauda" padavė kasacinį skundą dėl Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2022 m. balandžio 21 d. sprendimo peržiūrėjimo civilinėje byloje pagal ieškovės ieškinį atsakovei BĮ Vilniaus apskrities vyriausiajam policijos komisariatui dėl nuostolių ir palūkanų priteisimo. Kasacinis skundas paduodamas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir CPK) 346 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose įtvirtintais kasacijos pagrindais.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtiniais atvejais, kai yra bent vienas iš <u>CPK 346 straipsnio</u> 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų (<u>CPK 346 straipsnio</u> 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyto kasacijos pagrindo buvimą būtina pagristi išsamiais teisiniais argumentais (<u>CPK 347 straipsnio</u> 1 dalies 3 punktas). Be to, <u>CPK 346 straipsnio</u> 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, jog kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliamų teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti buvus pažeistą materialiosios ar proceso teisės normą, teisinius argumentus, patvirtinančius nurodytos (nurodytų) teisės normos (normų) pažeidimą bei argumentuotai pagrįsti, kad teisės pažeidimas, į kurį apeliuojama, turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, taip pat kad jis (teisės pažeidimas) galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas <u>CPK 346 straipsnio</u> 2 dalies 2 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą bylose, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, bei argumentuotai pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant apskustuose teismu sprendimuose išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

Ieškovė kasaciniame skunde nurodo, kad apeliacinės instancijos teismas išėjo už apeliacinio skundo ribų (<u>CPK 320 straipsnis</u>), todėl priėmė siurprizinį sprendimą. Pirmosios instancijos teismo sprendimo dalis, kuria ginčijama 2015–2016 m. sutartis pripažinta niekine ir priemė sturprizmį sprendimą. Pirmosios instancijos teismo sprendimo dans, kuria gincijama 2013–2016 m. stuartis pripazinia niekinė ir negaliojančia, nebuvo apskusta apeliaciniu skundu, todėl įsiteisėjo, dėl to apeliacinės instancijos teismas negalėjo panaikinti viso pirmosios instancijos teismo sprendimo. Teismas, neatsižvelgdamas į Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) pasaugos sutarties nuostatas, Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatymo ir kitas taikytinas teisės normas, pasisakė tik dėl Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymo (toliau – SEAK I) 33 straipsnyje natatytos solidariosios savininkų (valdytojų) prievolės sumokėti už suteiktas paslaugas. Teismas nukrypo nuo kasacinio teismo 2021 m. sausio 14 d. nutartyje civilinėje byloje Nr. e3K-3-183-969/2021 suformuotos praktikos, kad, kai transporto priemonė saugoma pasaugos sutarties, sudarytos ne tarp transporto priemonės savininko ar valdytojo ir saugotojo, o tarp policijos komiserioto ir saugotojo pasaugos sutarties ir ietatymo pagrindų policijos komiseriotos yra pasaugos davėjos o ilkio subiektas yra saugotojo, o tarp policijos komiseriotos yra pasaugos sutarties ir ietatymo pagrindų policijos komiseriotos yra pasaugos sutarties ar saugotojo, o tarp policijos komiseriotos yra pasaugos sutarties ar saugotojo saugotojo, o tarp policijos komiseriotos yra pasaugos sutarties ar saugotojo saugotojo, o tarp policijos komiseriotos yra pasaugos saugotojo, o tarp pasa komisariato ir saugotojo, pagrindu, sutarties ir įstatymo pagrindu policijos komisariatas yra pasaugos davėjas, o ūkio subjektas yra saugotojas, kad transporto priemonės savininkui ir valdytojui atsiranda ne tik teisės, bet ir tam tikros pareigos (atlyginti su transporto priemonės nuvežimu susijusias išlaidas). Teismas, nuspręsdamas, kad pagal SEAKĮ apibrėžtą valdytojo sąvoką atsakovė nėra pasaugos davėja, nepagristai neatsižvelgė į sąvokos išlygą, kuri leidžia daryti išvadą, jog valdytoju atsakovė buvo kitokiu teisėtu pagrindu, t. y. remiantis jos kompetenciją apibrėžiančiais teisės aktais, nustatančiais atsakovės teises ir pareigas dėl priverstinai nuvežtų transporto priemonių davimo pasaugai pagal policijos įstaigos poreikį ir išdavimo ar atsiėmimo iš pasaugos, kai tokio poreikio nebėra. Taip pat teismas netinkamai taikė sutarčių aiškinimą reglamentuojančias <u>CK</u> 6.193–6.195 straipsnių normas, nukrypo nuo kasacinio teismo suformuluotų sutarčių aiškinimo taisyklių. Teismas pažeidė <u>CPK</u> 270 straipsnio 4 dalyje ir 331 straipsnio 4 dalyje itvirtintą pareigą motyvuoti teismo sprendiną, nes neatsakė į esminį bylos klausiną, kokių ir ar teisetų sandorių, sudarytų konkliudentiniais veiksmais, pagrindu buvo nuvežtos 195 transporto priemonės, įskaitant 14 ginčo transporto priemonių.

Atrankos kolegija, susipažinusi su kasacinio skundo argumentais, skundžiamų teismų procesinių sprendimų motyvais ir jų pagrindu padarytomis išvadomis, sprendžia, kad kasaciniame skunde nekeliama tokių teisės klausimų, kurie atitiktų CPK 346 straipsnio 2 dalyje nurodytus bylos peržiūrėjimo kasacine tvarka pagrindus. Atrankos kolegijos vertinimu, kasacinio skundo argumentais nepagrindžiama, kad bylą nagrinėję teismai pažeidė skunde nurodytas materialiosios ir proceso teisės normas, nukrypo nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos teisės aiškinimo ir taikymo praktikos kasaciniame skunde įvardytais klausimais, ir kad šie pažeidimai galėjo turėti įtakos neteisėtiems teismų procesiniams sprendimams priimti.

Atrankos kolegija konstatuoja, kad pateiktas kasacinis skundas neatitinka <u>CPK</u> 346 straipsnio, 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto, 3 dalies reikalavimų, todėl jį atsisakytina priimti (<u>CPK 350 straipsnio</u> 2 dalies 3, 4 punktai).

Atsisakius priimti kasacinį skundą, grąžinamas už jį sumokėtas žyminis mokestis (CPK 350 straipsnio 4 dalis).

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4, 5 punktais, 4 dalimi,

nutaria:

Kasacinį skundą atsisakyti priimti.

Grąžinti ieškovei uždarajai akcinei bendrovei "Sauda" (j. a. k. 120507414) 1294 (vieną tūkstantį du šimtus devyniasdešimt keturis) Eur žyminio mokesčio, sumokėto 2022 m. liepos 21 d. AB SEB banke, mokėjimo nurodymas Nr. 4764.

Nepriimtas kasacinis skundas gražinamas jį padavusiam asmeniui. Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai Alė Bukavinienė

Artūras Driukas

Jūratė Varanauskaitė